

Дневникъ 99.

ЗАСЪДАНИЕ НА 14 ЮЛИЯ 1881 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателство на годъ прѣдсѣдателъ г. Д-ра Янкулова.

Приложтуватъ 5 члена; отложтуватъ 5: г. г. Вазовъ, Ив. Ев. Геновъ, Стамбуловъ, Еничевъ съ отпускъ и Ив. Ст. Геновъ безъ отпускъ

Отъ заменяющитъ членове приложтуватъ г. Щевъ и г. Карапировъ, който спорѣдъ чл. 3 отъ Вътрешний Правилникъ замѣстватъ г. г. Стамбуловъ и Еничева които съ отложтували най много съ отпускъ.

Засѣдането ся отваря на 3 часа слѣдъ обѣдъ.

Прочита ся едно съобщение подъ № 2153 отъ г. Главният Управителъ, двѣ отъ Дирекцията на Просвѣщението подъ № 1104, 1100 и три прошения подъ № № 478, 479, 480.

1-то Прошение подъ № 478 отъ Мария Христова изъ г. Калоферъ, съ което моли да ся отпусне на синътъ ѝ, който слѣдвалъ Тулското военно училище въ Русия, едно пособие за да може да дозвърши по охално, ся прѣпровожда до Дирекцията на Просвѣщението на неинъ благоусмострение.

2-то Прошение отъ опълченецъ Кръсто Помовъ, съ което проси да му ся даде какво годѣ пособие за да може да ся прѣхрани до гдѣто намѣри работа, ся прѣпровожда до Директора на Правосѫднаго за надг҃жно распореждане.

3-то Прошение подъ № 480 отъ Македонцитъ Стоянова и Гавурова, досегашни учители въ Одринъ, съ което молятъ да имъ ся даде възможното да слѣдватъ за напрѣдъ въ туканната Реална Гимназия съ условие, че слѣдъ свършванисто си тѣ ще ся заврънатъ да учителствуватъ въ отечеството си Македония, ся прѣпровожда до Директора на Просвѣщението, прѣпоръжка да удовлетвори желанието на просителитъ, ако тѣ заслужватъ.

Прочита ся съобщението подъ № 2148 отъ г. Главният Управителъ, придружено съ единъ рапортъ отъ г. Директора на Финанциите, относително до единъ заемъ, който областното правителство иска да сключи за посрѣднието на расходитѣ прѣзъ мѣсецъ Юлия и Августа.

Г-нъ Саллабашевъ е на мнѣніе да ся поискатъ прѣдварително всичкитѣ книжа отъ Дирекцията на Финанциите, които би удостовѣрили Постоянният Комитетъ, че тя е употребила всичкитѣ си усилия за да събере данъците и недоборите отъ миналите години.

Слѣдъ доставянието на тия книжи, казва той, ако Комитетъ ся увѣри, че Дирекцията е направили всичко отъ своя страна, тогава той може да ся съгласи за сключването на единъ малъкъ заемъ, който да послужи само за заплатата на войската и на ония чиновници, които получаватъ по долу отъ пять лири турски.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ е съгласенъ съ г. Саллабашевъ и прѣлага да ся пише до г. Главният Управител, че Постоянният Комитетъ, прѣди да ся произнесе окончателно върху въпросът за единъ Областенъ Законъ, желае да му ся съобщи на подробно въ какво състояние ся намира Областната касса, какви количества сж ся събрали до днесъ отъ приходните глави на бюджетитъ на миналото и текущето финансово упражнение, колко недобори има още, както и други и нѣкои свѣдения и подробности, които то би счело нуждни за поголѣмо освѣтление върху тоя тѣй важенъ въпросъ.

Г-нъ Беневъ казва, че Дирекцията на Финанциите неможе да ся обвини въ немарение за недоборите, защото знае, че тя ся е грижала съвѣстно за тѣхното събирание. Трѣбва да ся припознае, прибавя той, че населението като земедѣлческо, неможе да плати своето даване било на правителството било на други, докато не събере и продаде плодът на своите произведения. Това винаги става въ края на Септемврий или въ първата половина на Октомврий. До тогасъ обаче Областният ковчегъ нещо може да располага съ нѣкакви сумми, и ако правителството не ся улѣсни отъ друга и нѣкоя страна, то трѣбва да откаже да плаща и на войската и на чиновниците, мѣрка която той счита за твърдѣ опасна и нецриспособима. Прѣдъ видъ на тия съображения, той мисли, че Постоянният Комитетъ нещо направи никаква погрешка, ако ся съгласи за сключването на заемът за който е речь, като прѣдварително настои прѣдъ г. Главният Управител да му ся доставятъ свѣденията за които ся относи прѣложението на г. Д-ра Хаканова.

Г-нъ Калчевъ казва, че Постоянният Комитетъ има прѣдъ себѣ бюджетъ гласуванъ отъ Областното Събрание и докато той не види и ся увѣри какво ся е събрало до днесъ отъ прѣвидените въ него сумми и какво остана да ся събира, до тогасъ той не трѣбва да ся съгласи или произнася за, или противъ сключването на заемът.

Г-нъ Д-ръ Янкуловъ е съгласенъ до нейде съ мнѣнието на г. Бенева и мисли, че Постоянният Комитетъ слѣдъ всестранно изучване на въпросът може, ако ся окаже нужда, на основание на гласуванието отъ Област. Събрание законы, да склучи единъ заемъ поне за половината стойност която ся иска отъ правителството.

Слѣдъ кратко разискване, г. Прѣдсѣдателъ туря на гласуване прѣложението на г. Д-ра Хаканова, което ся приема отъ Комитетъ.

Прочита ся и вгоре едно съобщение подъ № 1941 отъ г. Гл. Управител, относително до исканието на Българский Пловдивски Митрополитъ г. Папарета да му ся отпуснатъ 30,000 гроша за двѣ годиниенъ наемъ на неговото помѣщане което служи и за помѣщане за митрополия на българската община.

По прѣложение на г. Прѣдсѣдателя Цост. Комитетъ рѣшава да отговори, че той неможе да ся съгласи за отпушчанието на исканата сума, защото спорѣдъ чл. 344 на Орган. Уставъ, такива разноски надатъ на гърба на религиозните общини.

Четвъртий въпросъ на дневният рѣдъ е съобщението подъ № 2146 отъ г. Главният Управител, съ което прѣпроважда списъкъ на кандидатите въ тройно число за членове замѣстници при двѣте отдѣления на Върховното Съдилище, и моли Комитетъ да извърши формалностите прѣписани въ членъ 29 на притур-

ката № 11 на Органически Уставъ, и да му повърне по скоро ръченитъ списъци за понататъшното распореждане.

Тъй като въ ръченитъ списъци, Постоянният Комитетъ забълдъжва, че фигуриратъ имената на двама новодошли юристи, то той ръшава да помоли Дирекцията на Правосъдието да му достави по напрѣдъ дипломитъ на ръченитъ двама юристи, и тогавът да ся произнесе върху лицата, които ще тръбва да ся исклучатъ отъ списъците, за които е рѣчъ.

Въпросът за отпушчанието на единъ заемъ доизграждането на Марашката Черкова ся отлага за въ едно отъ идущите засѣдания.

Пристига ся къмъ понататъшното обсъждане на правилника за горите.

Членове 14, 15, 16, 17, 18, 19 и 20 отъ проекта ся приематъ съ нѣкои редакционни поправки за членове 12, 13, 14, 15, 16, 17 и 18 на правилника.

Членове 21 и 22 отъ проекта, образуватъ по следующий начинъ чл. 19 на правилника: „Високите гори ся съкожтъ въ периода отъ 40, 60, 100, 120 години и по горѣ. Тѣ ся считатъ млади, ако възрастъта на дърветата имъ е отъ 20—40 години. — Средни 80 60 години — пълновъзрастни отъ 60 до 120 години и на горѣ стари“.

Членове 23 и 24 ся приематъ както слѣдва, за чл. 20 на правилника:

„Съчиението на високите гори браница е периодическо или окончателно“.

„То става изъ цѣло или отъ части, т. е. а) по изборъ; б) наивици, и в) на разрѣдяване“.

Членове 25 и 26 ся приематъ за членове 21 и 22 на правилникътъ, съ искключение на послѣдната алинея на чл. 26 отъ проекта, която гласи, че „отсъкътъ на пънътъ тръбва да бѫде полегато окръгълъ“.

Чл. 27 отъ проекта, приетъ отъ комиссията за чл. 23 на правилника, съ искключение на думитѣ: „и да ся има прѣдъ видъ прѣдписанието на чл. 20 и, ся приема отъ Комитета.

Чл. III чл. 28.

Комисията прѣдлага тоя членъ отъ проекта да ся приеме както слѣдва:

„Никой неможе да съче дърва отъ Областните гори безъ писмено позволение отъ горските агенти, нито отъ другите безъ писмено позволение отъ прѣважателите имъ“.

„Позволителните за ползование отъ балталжитѣ ся издаватъ отъ кметовете“.

Членове 29, 30 и 31 ся приематъ съ малки редакционни поправки за членове 25, 26 и 27 на правилника.

Чл. 32 отъ проекта приетъ отъ комиссията за чл. 28 на правилника, ся приема и отъ Комитета съ добавката: „Съ съгласието на тия, които платятъ. Въ противенъ случай зема ся въ натура“.

Чл. 33 приема ся за членъ 29 на правилника.

Членове 34 и 35 ся отхвърлятъ, тъй като Комитетътъ е противенъ на началото да ся даватъ областните гори на частни лица за експлоатиране.

Членове 36 и 37 ся приематъ безъ измѣнение за чл. 30 и 31 на правилника.

Членове 38 и 39падатъ.

За членъ 32 на правилника г. Д-ръ Янковъ прави слѣдующето прѣдложение:

„За ползование отъ наши въ Областнитѣ гори, тамъ гдѣто тя ся незапрѣща въ отъ настоящий правилникъ, плаща ся не за по малко отъ единъ сесозинъ едно право, което опрѣдѣлива Финансиалниятѣ Департаменталенъ Съвѣтъ“.

Прѣложението на г. Д-ра Янкулова ся гласува и приема.

Чл. 40 ся приема по слѣдующий начинъ за чл. 33 на правилника:

„Козата ся изключава отъ нашата въ горите и браницата, били тѣ Областни, общински, балталжи на общини или на частни лица, които ще ся опрѣдѣлятъ отъ горескитѣ агенти съ съгласието на Дирекцията на Общитетъ Сгради и пр.“.

Чл. 41 ся приема за чл. 34 съ прибавление на думитѣ: „съ съгласието на Дирекцията на Общитетъ Сгради“.

Чл. 42 ся отхвърля.

Чл. 43 приетъ отъ комиссията ся приема и отъ Комитетъ за чл. 35.

Чл. 36 на правилника ся образува както сладва:

„Търговци, които искатъ да насятъ добитъкъ си въ Областнитѣ гори, плащатъ на мѣсяцъ, на глава едръ или дрѣбенъ добитъкъ, едно право което ся опредѣля отъ Финансиалниятѣ Департаменталенъ Съвѣтъ“.

Членове 45 и 46 ся приематъ безъ измѣнение за членове 37 и 38 на правилника.

Понататъшното обсѫждане на правилника ся отлага за идущето засѣдане.

По прѣдложение на г. Бенева, Постоянниятѣ Комитетъ решава да попита Дирекцията на Правосѫдието какъвъ е резултатътъ отъ ислѣдванietо на дѣлото по контрактъ на дѣсятица отъ Сливенската Околия прѣзъ 1879 година.

Слѣдъ това, г. Прѣдсѣдатель затваря засѣданietо на 6 часа вечеръта.

Прѣдсѣдатель: Ив. Ев. Гешовъ

Подпрѣдсѣдатель: Д-ръ Янкуловъ

Секретарь: Ив. Вазовъ.